

عنوان مقاله:

برهمکنش بین دو آفت کش آمیتراز و ایمیداکلوپرید روی شته جالیز (Hem.: Aphididae) *Aphis gossypii*

محل انتشار:

اولین همایش ملی برنامه ریزی، حفاظت، حمایت از محیط زیست و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امین شجاعی - دانشجوی کارشناسی ارشد حشره شناسی دانشگاه تهران

خلیل طالبی جهرمی - استاد گروه گیاه پزشکی دانشگاه تهران

وحید حسینی نوه - دانشیار، گروه گیاه پزشکی دانشگاه تهران

قدرت الله صباحی - استادیار گروه گیاه پزشکی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

استفاده از مخلوط آفت کش ها یکی از راه های مؤثر در کاهش مصرف آنها و جلوگیری از ایجاد مقاومت در جمعیت آفات است. مطالعه ی برهمکنش دو آفت کش می تواند نتایج ارزنده ای برای کاربران آنها به ویژه در برنامه های مدیریت تلفیقی آفات در پی داشته باشد. هدف از تحقیق حاضر، مطالعه ی برهمکنش بین دو آفت کش آیتراز و ایمیداکلوپرید بر روی شته جالیز: *Aphis gossypii* (Hem Aphididae) بوده است. غلظت های مخلفی از ایمیداکلوپرید، به صورت جداگانه و نیز به صورت مخلوط با بالاترین دز زیر کشندگی آمیتراز به کار برده شد. کلیه تیمارها با 4 تکرار انجام گرفت. از روش قرار دادن موضعی آفت کش بر روی آفت، استفاده گردیده که بر روی هر شته بالغ و همسن به میزان 0/25 میکولیتتر از محلول مورد نظر قرار داده شد و پس از گذشت 24 ساعت از تیمار در دمای 25 ± 2 و رطوبت 70% و همچنین دوره نوری 16 به 8 ساعت، میزان مرگ و میر محاسبه گردید. رابطه بین دو آفت کش در کلیه ی دزها بیانگر رابطه ی سینرژیستی بود. بیشترین اثر سینرژیستی در دزهای LC(20) و LC(30) مشاهده شد که به ترتیب نرخ سیترژیسم آنها 2/01 و 1/94 می باشد. نتایج آزمایشات نشان داد که استفاده از دزهای زیرکشنده ی مذکور می تواند نتایج امید بخشی در کنترل حشرات آفت و کنه ها در برنامه های IPM داشته باشد.

کلمات کلیدی:

شته جالیز، دز زیرکشندگی، آمیتراز، ایمیداکلوپرید، سیترژیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/252998>

